

narr. 4. Dio Chrysostomus or. lv. p. 561. D. Mor. totus ab Homero pendens, Tzetzes Chil. iv. 965. sqq. Euripidem secutus, alii quos suo loco commemorabo. A quibus quaedam traduntur quae neque apud Homerum neque apud Euripidem compareant, unde coniecturam fieri licet, alios poetas epicos, quorum memoria periit, eandem rem tractasse. Addo locum huc pertinentem ex Tabula Iliaca (et apud alios et apud Müllerum de Cyclo Gr. ep. p. 152. sqq.), ubi lin. 27. sqq. legitur post legationem ad Achillem irritam: οἱ δὲ ἀριστεῖς ταῦτ' ἀκούσαντες κατασκόπους πέμπουσιν Ὀδυσσεά καὶ Διομήδην. οὗτοι δὲ Δόλῳι συναντήσαντες ὑφ' Ἑκτορος ἀπεσταλμένῳ κατασκόπῳ, πυθόμενοι παρ' αὐτοῦ τὴν τάξιν τῶν τὸ στρατόπεδον φυλασσόντων, αὐτόν τε διαφθείρουσιν καὶ Ῥῆσον τὸν Θρακῶν, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἄλλους, καὶ λαβόντες τὰς ἵππους ἐπὶ τὰς ναῦς ἐλαύνουσιν. ἡμέρας δὲ γενομένης μάχην συνάπτουσι κτλ.

iv. Pater Rhesi ab Homero traditur Eioneus Il. κ', 435.

ἐν δὲ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡϊονῆος.

Quocum facit Dict. Cret. ii, 45. Contra Euripidi et iis, qui post hunc scripserunt, Strymo vocatur — v. Plutarch. qui dicitur de flavv. xi. p. 453. T. vi. Tauchn. Scriptores ap. schol. Rhesi 336. Apollodor. bibl. i, 3, 4. Virgil. Culic. 327. Conon. narr. 4. schol. Il. κ', 435. — Eustathius ad Il. κ'. p. 817, 25. οἱ νεώτεροι, inquit, Strymonem eius patrem dixerunt, quo nomine saepissime tragici opponuntur Homero. cf. Mützell. de theog. Hesiod. p. 74. Utramque famam ita componit Cono l. 1. ut de Strymone disserens, adiiciat: οὐ καὶ ὁ πάλαι Ἡϊονεὺς ποταμὸς ἐπάννυμος. Servius denique ad Virg. Aen. i, 469. Rhesum Thraciae regem, Martis, secundum alios Hebri vel Strymonis filium tradit, quae nescio unde petivit. Fratres eius Brangas dicuntur a Conone et Olynthus.

v. Mater Rhesi neque ab Homero commemoratur, neque apud Euripidem nomen extat, qui solum prodidit eam ex Musarum numero fuisse. Argutius enim Welckerus p. 634. videtur disputare, colligens ex eo, quod vs. 380. Rhesus vocetur παῖς τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς cf. vs. 341. quodque vs. 635. nominet eum Pallas τῆς ὑμνοποιοῦ παιῖδα Θρήκιον θεᾶς Μούσης, iuxta Euripidis sententiam Clius filium fuisse Rhesum.